

Luterilainen

JOULUNUMERO

N:O 7-8 2022 ❄ 1926 — 2022 ❄ 97. VUOSIKERTA

MARTTI LUTHER

Suuri ilo

"Älkää pelätkö; sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra." (Luuk. 2:10,11)

Jos tahdot olla kristitty, niin sinun täytyy antaa näitten sanojen olla sinulle itsellesi sanottuja, niihin turvautua ja ilman mitään epäilystä uskoa, että sinulle on tapahtuva niin, kuin ne sanovat. Etkä sinä sitä, että siinä suhteessa pidät itseäsi pyhien vertaisena, saa katsoa ylvästelemiseksi, vaan itseesi, ei Jumalan armoon kohdistuvaksi välttämättömäksi epäilemiseksi.

Jumala vaatii iankaikkisen autuuden menettämisen uhalla tällaista uskon rohkeutta ja luottamusta tarjoamaansa armoon. Mutta ellet

tahdo olla pyhien vertainen ja siis itsekin pyhä, kuinka siis aiot kestää?

Ylvästelemistäpä todella olisi, jos pyrkisit pyhäksi ja autuaaksi itsesi ja omien tekojesi kautta, niin kuin tekopyhät pyrkivät, jotka sanovat uskoa röyhkeydeksi ja röyhkeyttä uskoksi. Mutta se, että sinä rohkenet uskoa itsesi pyhäksi Kristuksessa ja hänen ihmiseksi tulemuksensa perusteella, on oikean kunnian ja kiitoksen antamista Jumalalle: siten sinä tunnustat hänen armonsa ja työnsä itsessäsi, sinä rakastat ja ylistät häntä, mutta sitä vastoin hylkää ja tuomitset itsesi ja omat tekosi ja olet epätoivossa itsestäsi, — se on kristittynä olemista.

Martti Luther. Manna Jumalan lapsille.

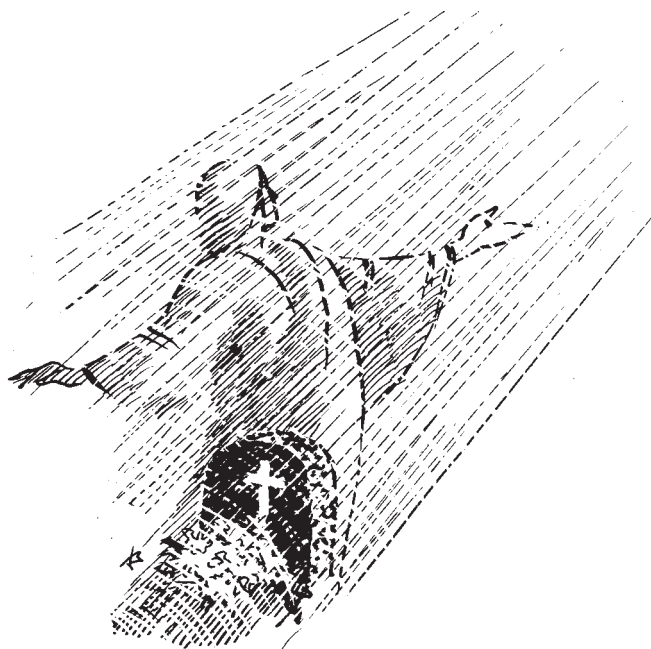
N:o 7-8 2022

Tuhat vuotta

Ilmestyskirjassa puhutaan ensimmäisestä ja toisesta kuolemasta sekä ensimmäisestä ja toisesta ylösnousemuksesta. Mielikuvitus on ottanut niistä paljon aihetta ja päätynyt mitä erilaisimpiin lopunajan kuvitelmiin. Ilmestyskirjan kieli on kuvakieltä, jota tulee selittää muun Raamatun mukaan. Niin on myös selitettävä puhe kahdesta kuolemasta ja kahdesta ylösnousemuksesta.

”Yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema” (Room. 5:12). Tämä perisyntin aiheuttama kuolema ei ole ajallisen elämän päättymistä, vaan se on hengellinen kuolema. Tällaisia kuolleita ovat kaikki fyysisesti elävät ihmiset, jotka eivät usko Kristukseen. Paavali sanoo uskoon tulleista efesolaisista: *”Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne”* (Ef. 2:1). Jeesus sanoo: *”Aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää”* (Joh. 5:25). Ensimmäinen kuolema on siis perisyntin aiheuttama hengellinen kuolema. Ensimmäinen ylösnousemus on hengellinen herääminen uskon kautta sanassa ja kasteessa tarjottuun armoon. *”Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa”* (Ilm. 20:6).

Nämä uskovat ovat *”Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta”*. Tämä hallinta ei ole maallista. Se on

hengellistä: *"Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa"* (1 Piet. 2:9). Tätä armon aikaa kestää tuo vertauskuvallinen tuhat vuotta, siis pitkä aika, aina apostoleista maailman loppuun. Aivan maailman lopulla on suuri ahdistuksen aika, *"vähän aikaa"*, jolloin nousee *"pyhien leiriä ja sen rakastettua kaupunkia"* vastaan (Ilm. 20:9). Se leiri ja kaupunki on Kristuksen seurakunta, *"se Jerusalem, joka ylhäällä on"* (Gal. 4:26).

Viimeisestä päivästä Jeesus sanoo: *"Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin; ne, jotka ovat hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat paha tehneet, tuomion ylösnousemukseen"* (Joh. 5:28,29). Samana *"hetkenä"* herätetään siis kaikki kuolleet. Toisille se on elämän ylösnousemus, toisille toinen kuolema eli *"tulinen järvi"* (Ilm. 20:14).

Kristukseen turvaamalla elät iankaikkisesti.

Markku Särelä
Sana on elämän lähde.

**Mitä luterilainen uskonpuhdistus
merkitsee nykyaikana? eli
Mitä on oikea parannus?**

Uskonpuhdistajamme tri Martti Luther syntyi 10.11.1483, mistä tulee pian kuluneeksi 500 vuotta. Lutherin uskonpuhdistus lähti käyntiin 31.10.1517, kun hän naulasi 95 teesiään Wittenbergin linnankirkon oveen. Keskeisenä aiheena teeseissä oli oikea parannus. Meidänkin aikanamme totuus on peittynyt harhojen alle ja ihmiset pyrkivät sopuun Jumalan kanssa itse valitseminsa keinoin ohi vapaan armon. Kunnioittaakseni Lutherin uskonpuhdistusta olen rohjennut laatia seuraavat teesit siinä toivossa, että ne voisivat herättää keskustelua luterilaisuuden perusteista ja innostaa mieliä uskonpuhdistuksen asialle.

Teesit (jatkuvat seuraavissa numeroissa)

1. Herramme Jeesus Kristus sanoo: ”Tehkää parannus.” Hän haluaa, että me elämme jatkuvasti koko elämämme ajan katumuksessa, uskossa ja jumalanpelossa.

2. Jumala on antanut meille armonajan, että etsisimme hänen armollisia kasvojansa ja löytäisimme sielullemme turvan Kristuksessa.

3. Jumala on Majesteetti eikä meillä ole lupaa käyttää väärin hänen antamaansa armonaikaa.

4. Emme voi paeta Jumalaa uskottelemalla, ettei häntä ole.

5. Emme pääse Jumalaa pakoon myöskään vakuuttelemalla itsellemme, ettei ole iankaikkista kadotusta, sillä viimeisenä päivänä ”Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan” (Room. 1:18).

6. Emme kestä tuomiolla, jos pidämme itseämme niin hyvinä, että Jumala antaisi meille taivaan palkkiona hyvydestämme.

7. Ainoa, mutta myös varma ja kestävä turva meillä syntisillä on Vapahtajassa, joka on lunastanut meidät tuomitut ja kadotetut ihmiset pyhällä kalliilla verellään ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan. Kristus on todellisesti ruumiillisesti kuolleista noussut sekä elää ja hallitsee yhdessä jumaluudessa Isän ja Pyhän Hengen kanssa.

8. Kristus tulee viimeisenä päivänä, hetkenä, jonka Jumala yksin tietää, ja herättää kaikki kuolleet ja pitää tuomion Raamatun mukaan. (Matt. 24:36; 2 Piet. 3:10).

9. Sen tähden kristillisen kirkon on julistettava evankeliumia, riemullista sanomaa syntien anteeksisaamisesta Kristuksessa, että meillä olisi uskossa häneen rauha Jumalan kanssa nyt ja iankaikkisesti.

10. Evankeliumi on kirkon todellinen aarre, jota ei saa peittää, hämärtää eikä väärentää, vaan sitä

on ahkerasti julistettava ja se on pidettävä puhtaana ja selkeänä.

11. Kristus on jo sovittanut koko maailman Jumalan kanssa omalla kuuliaisuudellaan ja uhrillaan ja hankkinut kaikille ihmisille Jumalan edessä kelpaavan vanhurskauden.

12. Sen Jumala lahjoittaa meille Pojassaan ilmaiseksi ilman meidän tekojamme tai ansioitamme, sulana lahjana armosta.

13. Perisyntimme ja tekosyntiemme tähden meillä ei voi olla sellaisia tekoja, joilla edes osaksi itse ansaitsisimme taivaan, vaan me olemme ansainneet ainoastaan Jumalan vihan ja armottomuuden.

14. Mutta Jumala on rakkaudessaan ja armossaan lahjoittanut meille oman Poikansa vanhurskaudeksi, jossa kelpaamme taivaaseen. ”Jumala vanhurskauttaa jumalattoman” (Room. 4:5). Joka muuta uskoo tai opettaa, rakentaa luhistuvalla pohjalle.

15. Jumalan armahtava vanhurskaus omistetaan uskolla, kuten koko kristillinen kirkko yhdessä Herran apostolin kanssa tunnustaa: ”Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja.” (Room. 3:28).

16. Uskon saamista ja säilyttämistä varten Jumala on asettanut saarnaviran ja antanut evankeliumin sekä sakramentit.

17. Niiden kautta hän antaa Pyhän Hengen, joka missä ja mil-

loin tahtoo, vaikuttaa uskon niissä, jotka kuulevat evankeliumia.

18. Ne, jotka luulevat saavansa Pyhän Hengen ohi Jumalan sanan ja sakramenttien, eivät etsi Raamatun Jumalaa, vaan rakentavat uskonsa pettävälle inhimilliselle pohjalle. Sellaiset sielut eivät ole Pyhän Hengen johdossa, vaan kiusaajan talutusnuorassa, kerskatkoot Pyhästä Hengestä miten paljon tahansa.

19. Vapahtajamme tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Se merkitsee myös sitä, että kristittyjen tulee kastaa lapsensa ja opettaa heitä pitämään kaikki, mitä Vapahtaja on opetuslastensa käskennyt pitää.

20. Kaste ei ole ihmisen oma teko, vaan Jumalan armoteko, jossa meidät haudataan Kristuksen kanssa kuolemaan ja herätetään uuteen elämään, jossa meille annetaan synnit anteeksi ja jossa meidät uudestisyntytetään. Oikea parannussuuna johdattaa kastetun elämään kasteen lahjasta ja saa hänet kuolettamaan ja hautaamaan pahan syntisen luontonsa päivittäin kasteen merkityksen mukaisesti.

21. Vanhemmat, jotka elävät jumalanpelossa, ahkeroivat pyhimpänä velvollisuutenaan kasvattaa lapsensa Katekismuksen mukaan kristillisessä uskossa, niin kuin Luther aloittaa jokaisen pääkappaleen Katekismuksessa: ”Kuinka

perheenisän tulee yksinkertaisesti teroittaa tämä huonekunnalleen.”

22. Koska Jumala tahtoo kaikkien pelastuvan, on evankeliumia saarnattava syntien anteeksisaamiseksi kaikille, kaikkialla ja kaikkina aikoina, myös nykyaikana, siten, että katuville synnit annetaan anteeksi, mutta katumattomilta anteeksiantamus pidätetään siksi kunnes katuvat.

23. Evankeliumin julistusta ei voida korvata kehitysavulla, sosi-aaliavulla, diakonialla eikä millään muulla sellaisella, mistä on apua ihmisen ajalliseen elämään.

24. Evankeliumi on sen sijaan kirkon korkein aarre, ainoa, joka antaa meille turvan tuomiopäivänä. Kirkko ei saa hävetä eikä vähätellä evankeliumia, joka on ”Jumalan voima itse kullekin uskovalle pelastukseksi” (Room. 1:16).

25. Usko evankeliumiin synnyttää jumalanpelon: ojennamme uskomme Raamatun mukaiseksi ja teemme mielellämme kaikkinaisia hyviä tekoja palkkaa toivomatta.

26. Raamattu on Jumalan sana ja sen arvosteleminen on majesteettirikos.

27. Raamattu ilmoittaa meille kaiken sen, minkä Jumala on nähnyt hyväksi ilmoittaa meille. Siihen ei saa mitään lisätä eikä siitä saa ottaa mitään pois.

28. Raamattu on koko kristillisen uskonopin ainoa lähde ja ohje. Sen mukaan on kaikkia kirkkoja,

oppeja ja opettajia arvosteltava.

29. Kristityillä ja kaikilla oikeilla jumaluusoppineilla ja kirkon opettajilla on nöyrä henki Jumalan sanan edessä, kuten profeetta Jesa ja sanoo: ”Kuulkaa Herran sana, te, jotka olette aralla tunnolla hänen sanansa edessä.” (Jes. 66:5).

30. Se, joka hylkää Raamatun uskon ja opin ainoana ja riittävänä lähteenä ja kohottaa sen rinnalle tai yläpuolelle ihmisten mielipiteet, kokemukset, näyt, tutkimuksen, modernin ihmisen tai mitä muuta tahansa, elää kapinassa Herraansa vastaan.

31. Kirkon ei tule julistaa ainoastaan evankeliumia sanan suppeassa merkityksessä, vaan koko uskonoppia — erottaen toisistaan lain ja evankeliumin.

32. Jokaisen sananjulistajan jumalanpelkoon kuuluu, että hän erottaa oikein lain ja evankeliumin toisistaan ja siten soveltaa niitä kuulijoidensa tarpeisiin, että he tietäisivät sydämessään mitä heidän rauhaansa kuuluu.

33. Kirkon on tarvittaessa asetettava yksikin Jumalan sana koko maailman ja kaikkien lahkojen mielipidettä vastaan ja pidettävä sanasta kiinni, sillä yksikin Jumalan sana on enemmän kuin taivas ja maa.

34. Niin tehden otamme vaarin ensimmäisestä käskystä, joka vaatii meitä rakastamaan Jumalaa yli kaiken.

JATKU

Tuomion odotus ja armahdus

Ystäväni! Rikostensa tähden jo vankeuteen pantu ja myös kuolemaan tuomittu ihminen, joka on kuullut jonkin epämääräisen huhun siitä, että hänet tullaan armahtamaan, mutta ei voi päästä siitä minkäänlaiseen varmuuteen, on epäilemättä hirvittävässä tilassa. Niin usein kuin hän kuulee risahduksenkaan, joka on hänelle merkinä siitä, että hänen vankikoppinsa ovi avataan, hän lyhyistyy kokoon, sillä hän ei tiedä, tullaanko hänelle nyt juhlallisesti ja lopullisesti julistamaan armahdus vai viedäänkö hänet teloituspaikalle. Vain aivan raaka, villiintynyt, jumalaton ja julkea ihminen voi silloin yhä pilaillla ja naureskella. Samanlaisessa tilassa on jokainen ihminen luonnostansa hengellisessä suhteessa. Sen jälkeen kuin ihmissuku esivanhemmissaan on luopunut Jumalasta, on nyt jokainen ihminen jo luonnostaan Jumalan ajalliseen ja iankaikkiseen kuolemaan tuomitsema. Itse kukin on kyllä kuullut hämärän huhun siitä, että Jumala tahtoo armahtaa hänet, mutta ei voi päästä siitä varmuuteen. Milloin ikänä hän sairastuu kuolemantautiin tai jokin muu kauhea onnettomuus häntä kohtaa, varsinkin kun rauhattomuus, tuska ja kauhu täyttävät hänen sydämensä ja omanuntunsa, silloin hänestä tuntuu juuri siltä kuin ikuisuuden portit avautuisivat, mutta ihmisparha ei tiedä, joh-

tavatko ne ikuiseen kuolemaan vai ikuiseen elämään. Ainoastaan mitä jumalattomin ihminen voi silloin pysyä rauhallisena, kuka tahansa muu vapisee ja värisee; nauru on tiessään, niin usein kuin hän ehkä elämässään onkin nauranut pyhälle.

Kuinka? Eikö ystävällinen, hyvä, armollinen ja laupias Jumala olisi tehnyt mitään antaakseen meille varmuuden siitä, onko meillä syntien anteeksiantamus ja pääsemmekö tuonpuoleisessa maailmassa ikuiseen rauhan ja ikuisen levon asuntoihin? Eikö Jumala olisi tehnyt mitään päästääkseen meidät tuosta kauheasta tilasta? Sehän ei ole ajateltavissa! Aivan varmasti, Jumala on sen tehnyt! Eikö Jumala ole tehnyt niin suuria, että se ylittää kaikki meidän ajatuksemme? Hän on lähettänyt meille maailmaan ainokaisen Poikansa, antanut hänen syntyä ihmiseksi, sellaiseksi kuin me, hän on pannut hänen kannettavakseen meidän syntiemme kuorman ja viimein antanut hänen joutua ristin sovituskoulemaan. Häinkö nyt jättäisi meidät elämämme ajaksi siihen hirveään tilaan, ettemme tietäisi, onko hän yhä edelleen meidän vihollisemme, tilaan jossa emme tietäisi onko meidän kuolinpäivämme oleva meidän tuomiomme päivä? Mahdotonta! Ei, niin pian kuin Jumalan iankaikkinen Poika oli tullut ihmiseksi ja

"Älkää pelätkö; sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa," (Luuk. 2:10,11)

saapunut tähän maailmaan, silloin tuli myös heti Jumalan istuimen edestä korkein palvelija alas tänne maan päälle ja julisti meille, joita Beethleheimin paimenet olivat edustamassa, meille, koko maailmalle: Mutta enkeli sanoi heille: *"Älkää pelätkö; sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa."* Ja kun sitten Kristus oli täyttänyt suuren työnsä, kun Isä Jumala oli herättänyt hänet kuolleista ja näin vapauttanut hänet, meidän takaajamme ja sijaisemme, ja samalla vanhurskauttanut meidät kaikki ja päästänyt meidät synneistämme, silloin antoi Kristus opetuslapsilleen tehtävän: *"Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumi — toisin sanoen ilosa-*

nomaa tapahtuneesta lunastuksesta — kaikille luoduille." Vielä hän lisä: *"Minä olen teidän kansanne joka päivä aina maailman loppuun asti"*, osoittaen sillä, että tämä ilosanoma nyt on kaikuva edelleen aina viimeiseen päivään asti, niin pitkälti kuin maan piiriä riittää. Oi, kuinka autuaita, suuresti armoitettuja ihmisiä me olemmekaan! Kuka voi kiistää meidän autuutemme? Taivas ja maa ovat täynnänsä Herran hyvyttä, Herran, meidän Jumalamme armoa! Minne ikänä menemme ja missä ikänä olemmekin, kaikki huutaa meille: *"Sinä olet lunastettu! Sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut! Taivas on sinulle avoin! Ah, usko, usko vain se, niin se sinulla on!"*

C.F.W. Walther - Laki ja evankeliumi Kahdeksastoista iltaluento (1885) - Ote

Maailman Valkeus

Jouluaamun profetia:

Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa valo. Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon. He iloitsevat edessäsi, kuin elon aikana iloitaan, kuin saaliinjaossa riemuitaan. Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkainsa vitsan ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet kuin Midianin päivänä. Sillä kaikki taistelun pauhussa tallatut sotakengät ja verellä tahratut sotilaspuvut poltetaan ja kulutetaan tulella. Sillä lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu, jonka hartioilla on valtiut, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Voimallinen Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas. Valtius on oleva suuri ja rauha loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallaan. Se perustetaan ja vahvistetaan tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikisesti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä. (Jes. 9:1–6)

On valon juhla tänä pimeimpänä vuoden aikana. On rauhan juhla tässä sodan, terrorismin ja väkivallanteiden maailmassa. On elämän juhla kuoleman varjon maassa. On riemujuhla murheitten ja surujen keskellä. Vanhurskauden aurinko

hehkuu Jumalan rakkautta kylmään maailmaan. On Jumalan Pojan ihmiseksitulon, Jeesuksen Kristuksen, seimen Lapsen synnyinjuhla. Meille on koittanut valo, meille on tullut rauha. Elämän Sana on tullut keskellemme, että me saisimme elää. On Jumalan autuaitten lasten riemujuhla.

*Nyt riemuitsen, nyt riemuitsen,
Nyt kaikki hyvin on!
On lahja taivaan, kuulen sen,
Jo tullut verraton.
On mulle kallein lahja se,
Hän, Poika, rakkain veljemme,
Hän, Poika, rakkain veljemme,
Nyt syystä riemuitsen.*

C.O. Rosenius. SK 1961 nro 13:1.

Mikä on se pimeys, jossa valo loistaa

Pimeässä ei ole valoa eikä varjoa. Kuinka siis se, joka pimeässä vaelttaa, voisi nähdä. Kuinka se, joka ei Jeesusta tunne, osaisi erottaa oikean evankeliumin ja valheevankeliumin? Kuinka se, joka ei ole kokenut oman jumalisuutensa vararikkoa, voisi löytää todellisen joulun siinä, mitä Jeesus on, eikä etsisi sitä siitä, mitä hän itse on? Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte so-

keita, teillä ei olisi syntiä, mutta nyt sanotte: 'Me näemme', sen tähden teidän syntinne pysyy." (Joh. 9:41) Päästäksemme viettämään aitoa joulua, meidän on ensiksi sydämissämme käsitettävä tekstimme sana: "Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden" tai kuten evankelista Johannes kirjoittaa "*Valkeus loistaa pimeydessä*", siis pimeydessä, meidän pimeydessämme.

Se ei ole vain ulkoisen maailman pimeyttä, ei vain väkivaltaa, murhia, huumeita, juopottelua, haureutta ja avosuhteita, ei vain uskonnollisia ääri-ilmiöitä, ei vain pakanallista monijumalaisuutta. Tämä pimeys, josta Herran profeetta puhuu, ei ole myöskään vain hurskastelevan maailman ulkokultaisuutta ja tekopyhyyttä. Se ei ole edes vain sitä hämäryyttä, missä on jonkin verran lain valoa, missä uskontoja ja aatteita verratetaan toisiinsa niiden sisältämän moraalien ylevyyden perusteella tai niitä kannattavien ihmisten aikaansaannoksilla. Niin, ole aivan varma, tuokin on kaikki pimeyttä, todellista pimeyttä.

Se pimeys, josta Jesaja puhuu, on jokaisen ihmisen synnynnäistä pimeyttä, sitä täydellistä pimeyttä, jonka vallassa ihmisellä ei ole aavistustakaan siitä, kuinka hän voi pelastua, jossa hänellä ei ole vähintäkään kykyä tehdä edes yhtä Jumalalle otollista tekoa saati sovittaa pahoja tekojaan Jumalan edessä. Se on pimeyttä, jossa ihminen ei tunne Kristusta, pimeyttä, jossa joulun sanoma on hänelle hullutus ja pahennus. Se on pimeyttä, joka tuo

Jumalan vihan ja hänen rangaistuksensa. Se on pimeyttä, jota ilmensi Vapahtajan kärsimys, kun hän oli ottanut meidän syntimme päälleen ja huusi Jumalan ankaran vihan alla: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit" ja johon luonto sanoi aamenensa, kuten Raamattu kertoo: *Oli jo noin kuudes tunti. Yli koko maan tuli pimeys, jota kesti yhdeksänteen tuntiin, sillä aurinko oli pimentynyt.* (Luuk. 23:44–45). Tämä pimeys on sinun oman sydämesi pimeys, minun sydämeni pimeys.

Pimeys on niin suuri, ettei ihminen omasta voimastaan voi ottaa vastaan evankeliumin valoa. Johannes sanoo: "Pimeys ei sitä käsittänyt."

Minne valkeus loistaa

Kristus on valo, koko maailman valkeus. Hän tuli koko maailman Vapahtajaksi. Hän otti synnit päälleen jokaiselta ihmiseltä, ketään unohtamatta. Jeesus puhui taas heille sanoen: "*MINÄ OLEN maailman valkeus. Se, joka minua seuraa, ei vaella pimeydessä, vaan hänellä on oleva elämän valkeus.*" (Joh. 8:12). Jeesuksen seurassa ei ole pimeyttä, sillä hän puhuu armon sanoja. Psalmeissa sanotaan: "*Sinun sanasi on jalkojeni lamppu ja valo tielleni*" (Ps. 119:105).

Sinne, missä ihminen on tullut Jumalan lain tuomitsemaksi ja kiroamaksi, missä hän on joutunut maistamaan sitä pimeyttä, jossa Kristus Jumalan hylkäämänä oli, sinne loistaa kirkkaus evankeliumista ja Kristuksen kasvoista.

Joulun valo tulee pimeyteen, syvään tuskaan ja ahdistukseen. Se valaisee kuoleman varjon syvimmätkin rotkot. *"Lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu"*, meille, pimeyden kansalle, meidän kuoleman varjon maahamme. Yksi pantiin meidän pimeyteen, hänelle langetettiin meidän kuolemantuomiomme. Hän on tehnyt kaiken autuuden tarvittavan meidän edestämme, kaiken sen,

mitä me emme voineet alkuunkaan tehdä. Hän on särkenyt meidän olkaimme vitsan eli kuten laulussa sanotaan: *"Taakat kirpoavat"*. Kristus on ne lunastustyöllään kirvoittanut ja hän kutsuu: *"Tulkaa kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon."* Katso, tässä on joulurauha, sillä hän on Rauhanruhtinas. Rauha on syntien anteeksiantamisessa, jonka Jeesus on meille hankkinut.

Elonkorjuujuhla oli ilojuhla. Myös onnistuneen metsästysretken jälkeen riemuuttiin. Oli, millä elää, taas pitkäksi aikaa. "Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon; he iloitsevat sinun edessäsi, niin kuin elonaikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan." Olemme päässeet valmiiseen juhlaan, Kristuksen pöytään ja meitä on kutsuttu hääjuhlaan sanoen: *"Tulkaa, sillä kaikki on valmistettu."* Meille on katettu iankaikkisen elämän pitoruoat. Raadannan, nälkiintymisen ja kuoleman varjon kolkkoon, kylmään yöhön sinulle loistaa valkeus. Tässä valossa on sielun lepo, sielun ruoka ja autuas elämä – sinua varten, sinun iloksesi.

Sielun lepo on siinä, ettei tarvitse yrittää olla Jumalalle kelvollinen. Saa levätä Kristuksen haavoissa ja olla varma siitä, että on Jumalalle otollinen kasteen ja uskon kautta Kristuksessa, armosta ilman omia tekoja. Käskijän saava on särjetty: "Ei laki lainkaan tuomita voi, kaikille Jeesus armon toi." *"Sillä Lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus."*

Jeesus-nimessä löydät uuden perusteen tehdä hyviä tekoja, pyyteettömän rakkauden. *"Veljet, en kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta. Tämä vanha käsky on se sana, jonka olette kuulleet. Kirjoitan teille taas uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys katoaa, ja todellinen valkeus jo loistaa."* (1 Joh. 2:7–8). Jumalan pyhä tahto pysyy samana. Sen jälkeen kun olemme

tulleet tuntemaan Jumalan rakkauden Kristuksessa, teemme hyvää, emme lain pakottamina, vaan sydämemme halusta Jumalan rakkauden antaessa meille uuden halun ja uuden voiman tehdä hyvää – palkkaa pyytämättä. Vieläpä armo puhdistaa tekomme kaikesta siitä pahasta, jolla vanha ihmisemme ne likaa.

Kun Jeesus antoi syntejä anteeksi, fariseukset ihmettelivät sitä, koska vain Jumala voi antaa synnit anteeksi. Mutta Jeesus-lapsen hartioilla on herraus. Jumala tuli ihmiseksi, ja Kristuksella, jumalihmisellä, oli ja on valta antaa syntejä anteeksi. Hänen nimensä on Rauhanruhtinas ja Väkevä Jumala. Niin myös Kristuksen Seurakunnalla on valta antaa synnit anteeksi katuville, koska Kristus on sen vallan sille antanut.

Miten toivoton ihminen onkaan, kun laki murskaa hänen kaikki toiveensa päästä tekojen tietä sovintoon Jumalan kanssa. Mutta ei hätää, Ihmeellinen Neuvonantaja tulee sinulle avuksi ja neuvoo sinulle tien iankaikkiseen elämään. Saat panna turvasi ja toivosi häneen ja uskoa, että tässä ihmeellisessä nimessä syntisi ovat anteeksiannetut ja taivas on sinulle avattu. Hän on sinulle Iankaikkinen Isä. Et ole orpo ja turvaton, vaan sinulla on paras mahdollinen tuki. Saat olla Jumalan lapsi. Usko se ja sinulla on joulurauha ja jouluilo.

Markku Särelä

25.12.2001. – Saarnakirja n:o 1

Joulun Lapsi – Aikakausien Herra

Tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika täyttyi. Hän synnytti pojan, esikoisensa, kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa vierashuoneessa. Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Katso, heidän edessään seiso i Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja heidät valtasi suuri pelko. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö; sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Tämä on teille merkinä: löydätte lapsen kapaloituna seimessä makaamassa." Yhtäkkiä enkelin kanssa oli suuri joukko taivaallista

sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Jumalan on kunnia korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joihin hänellä on mielisuosio!" (Luuk. 2:6–14)

Kallis lukija, mikä on sinulle tärkeintä joulussa? Mitkä ovat sinun jouluperinteesi? Toistuvatko ne vuosittain vai aiotko tehdä tänä vuonna jotakin toisin? Saako joulun Lapsi, Herramme Jeesus Kristus, olla juhlandsa pääosassa vai jääkö Hän sivuun kaiken muun tieltä? Maailmassa olemme vaarassa unohtaa, että kyse on Hänen syntymäjuhlastaan.

Vapahtajamme syntyi maailman levottomana aikana. Pakanalinen Rooman valtakunta hallitsi

tuolloin myös Syyrian maakuntaan kuulunutta Palestiinaa. Rooman keisari oli antanut käskyn kirjoittaa kaikki valtakuntansa asukkaat veroluetteloihin. Sen seurauksena myös kaikkien juutalaisten oli mentävä kotikaupunkiinsa, jotta heidät merkittiin valtaapitävien veroluetteloihin. Siksi Jeesuksen kasvatusisä Joosefkin lähti rakkaana olevan kihlatun vaimonsa Marian kanssa Beethleheemiin, koska he olivat Daavidin sukua. Heidän ollessaan Beethlehemissä Marian synnyttämisen aika täyttyi ja Herramme syntyi veljeksemme.

Elämme myös tänä aikana eri tavoin levottomia aikoja. Kansat liikehtivät ja monet aikamme meille antamat tai itse valitsemamme ihmiskäskyt meitä kahlitsevat. Siksi meidän on tärkeä pysähtyä kuulemaan päivittäin Jumalan tahtoa valinnoissamme niin arjessa kuin juhlassakin, jotta emme luovu siitä mitä Jumala kääkee, ja jotta emme myöskään sälytä itsemme ja toistemme päälle taakkoja, joita Jumala ei ole meille tarkoittanut. Raamattu julistaa meille olevan kallisarvoisinta ristillä kuollut ja ylösnoussut Vapahtajamme, joka tulee tänäänkin luoksemme ja sanoo levollisesti: ”Rauha teille.” Tänäkin jouluna Hänestä ilmoitetaan suuri ilouutinen ja meitä lohdutetaan sanoilla ”älkää pelätkö.” Hänen kädessään ovat kaiken aikaa maailmanhistoria ja sen tapahtumat.

Jeesus syntyi maailmaan vaatimattomaan seimeen. Kaikkivaltiaan Pojalle kelpasivat eläinten suoja ja syöttökaukalo. Hän ei kysy eikä vaadi linnoja ja palatseja,

vaan pienelle paikalle nöyrytyneen sydämen, joka saa ottaa vastaan Jeesus-lapsen Herrakseen ja Lohduttajakseen. Jumalan herättämän uskon turvissa saamme käydä uskon lapsina kaiken aikaa Herramme turviin, vaikka näemme sydämessämme ja elämässämme yhä syntiä ja monenlaista vajavuutta.

Sillä Vapahtaja tarkoittaa todellisesti Vapauttajaa synnistä, kuolemasta ja kaikista pahan voimista. Tämä Jumalan heti lankeemuksen jälkeen lupaama Messias on Rauhahanruhtinas ja siksi Hän tuo mukanaan levon. Siksi Hän vapahtaa myös levottomuudesta, ahdistuksesta ja arjen taakoista. Tämä armon evankeliumin sanoma kuuluu ehdoitta kaikille. Jokaisen puolesta Jeesus syntyi veljeksemme maailmaan, kaikkien edestä Hän eli täydellisen elämän ja koko ihmiskunnan autuuden vuoksi Hän kuoli syntiemme Sovittajana ristillä.

Joulun sanomassa avautuvat meille Hänen koko elämänsä ja uhrinsa sekä myös ylösnousemus ja päämäärämme iankaikkisessa elämässä. Joului ei siis ole muutamana päivänä vuodenvaihteessa vietettävä tauko arjessa, joka taas alkaa ja hetken päästä päättyy, vaan kristittyjen päättymätön riemunjuhla, johon Herramme meitä lakkaamatta kutsuu. Joului saa Vapahtajamme sanan lupauksissa ja voimassa elää päivittäin sydämissämme. Siksi joului on erityinen aika kokoontua kiittämään ja ylistämään Jeesusta. Sillä kaikille kuuluu riemuviesti: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra!

Marko Kailasmaa

Jeesuksen armo

”Herramme Jeesuksen armo on teidän kaikkien kanssa. Aamen”. (Ilm. 22:21)

Näihin ihaniin sanoihin päättyy Raamatun viimeinen kirja. Herramme Jeesuksen Kristuksen armoon sisältyy iankaikkinen rakkaus. Siihen sisältyy se kallis hinta, jolla Hän on meidät lunastanut ja se voitto, jonka Hän on meille hankkinut synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta. Tähän armoon sisältyy se pyhä kutsumus, jolla Hän on meidät kutsunut, se katumus ja usko ja elävä toivo, jotka Hän on meissä vaikuttanut. Tähän armoon sisältyy kaikki se Jumalan hyvyys, jota olemme saaneet nauttia, ja se uskollisuus, jolla Hän on meitä nostanut, kantanut ja pelastanut tähän hetkeen asti.

Mutta tämä armo on ylen runsas, ei ainoastaan taaksepäin, vaan myös eteenpäin katsottuna. *”Mutta nyt, näin sanoo Herra, joka loi sinut, Jaakob, joka valmisti sinut, Israel: Älä pelkää, sillä olen lunastanut sinut, olen kutsunut sinut nimeltä. Sinä olet minun. Kun kuljet vetten yli, minä olen kanssasi, jos virtojen yli, ne eivät sinua upota. Jos kuljet tulessa, et pala, eikä liekki sinua polta.”* (Jes. 43:1–2). Kun tunto soimaa ja laki tuomitsee, huutaa armo Golgatalta: *”Sinun syntisi ovat anteeksiannetut”*. Kun kuljemme raskain askelin kovien koettelemusten tukalaa tietä, Herra vakuuttaa: *”Minun armossani on sinulle kyllin”*. Se on pelastava ja pyhittävä armo. Se opettaa elämään jumalisesti ja kuolemaan autuaasti. Tämä armo on joka aamu uusi. *”Kuinka kallis onkaan Sinun armosi, Jumala!”* Se kantaa yli ajan vaivojen taivaaseen asti.

Kiitos sinulle, taivaallinen Isä, että Sinun armosi on ilmestynyt meille pelastukseksi Jeesuksessa Kristuksessa. Kiitos, että tämä armo on kantanut meitä jatkuvasti. Kiitos, että vaikka Sinä meitä kuritat, armoasi et silti ota meiltä pois. Anna tämän armosi vaikuttaa meissä voimallisesti uskoa ja rakkautta Sinun kirkkautesi kiitokseksi. Amen.

*Auta, Jeesus, ettei hukkaan
oisi saatu armo uus.
Suo, että hedelmöivään kukkaan
puhkeaisi hento puus.*

*Uusi, nöyrä sydän anna,
uusi henki meihin luo;
ristintiellä nosta, kannan,
Hengen armolahjat suo.*

*Anna, Jeesus, rakkautta,
innostusta toimihini,*

*uhrimieltä, alttiutta
työssä evankeliumin.*

*Sanassasi pidä meitä;
lisää meille uskoa.
Siunauksellasi peitä
toimintaamme heikkoa.*

*Jos jo pääsinpäivän koitto
tänä vuonna meille lie,
anna, Jeesus, riemuvoitto,
Isän kotiin meidät vie.*

G.A. Aho

Latvialaisen Ylösnousemuksen Luterilaisen Augsburgin Tunnustuksen Seurakunnan pastorin Janis Dimzan saarna 7.8.2022 Helsingissä.

“Tapahtui, että kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa ja hän seisoi Genetsaretin järven rannalla, hän näki järven rannassa kaksi venettä, mutta kalastajat olivat lähteneet niistä ja huuhtoivat verkkojaan. Hän astui niistä toiseen, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkan päähän maasta, ja hän istui ja opetti kansaa veneestä. Mutta lakattuaan puhumasta hän sanoi Simonille: "Vie vene syvälle ja heittäkää verkkonne saadaksenne saalista." Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään, mutta sinun käskystäsi heitän verkon." Sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeili. He viittoivat toisessa veneessä oleville tovereilleen, että tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. He täyttivät molemmat veneet, niin että ne olivat uppoamaisillaan. Kun Simon Pietari näki sen, hän lankesi Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois luotani, Herra, sillä olen syntinen mies." Sillä kalansaaliin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästyks vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja samoin myös Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästä lähtien sinä saat

saaliiksi ihmisiä." He veivät veneet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä." (Luuk. 5.1-11)

Rakas seurakunta Jeesuksessa Kristuksessa

Tämä evankeliumin teksti alkaa kuvauksella siitä, miten ihmiset kuuntelivat Jeesuksen saarnaamaa Jumalan Sanaa, eli mitä Jumala itse saarnasi näille ihmisille. Juuri edellisen neljännen luvun lopussa Jeesus sanoo, että Hänen täytyi mennä moniin muihin kaupunkeihin ja kyliin saarnaamaan evankeliumia Jumalan valtakunnasta myös niissä. Ja juuri sitä Jeesus teki täällä Genesaretin järven rannalla.

Jumalan valtakunta on tullut luoksesi, se on Jeesus itse, Hän, joka tuli tähän maailmaan. Hän eli täällä Uhrikaritsana virheettömän, täydellisen elämän ilman syntiä ja sitten uhrasi itsensä. Hän meni meidän sijastamme kuolemaan, jonka ansaitsimme synneillämme. Jeesuksen sijaisuhrin ansiosta ovet Taivasten Valtakuntaan ovat täysin auki.

Hän ei kuitenkaan odota meitä siellä ovilla, vaan Taivaallinen Isä on jo tullut tänne maailmaan hakemaan meitä. Hän ottaa meidät harteilleen kuin paimen kadonneen lampaansa ja tuo meidät taivaalliseen kotiin. Hän on vahvistanut tämän meille jokaiselle pyhän kasteen sakramentilla, pesten meidät tahrattomiksi ja puhtaiksi synneistä jo täällä. Hän ruokkii meitä

Jumalan sanalla ja ehtoollisella, jotta voimme elää tätä elämää uskollisesti, siihen asti, kunnes meidät viedään taivasten valtakunnan porteille, jonne me kaikki jonain päivänä tulemme, jos uskomme ja luotamme Häneen, joka kantaa meitä.

Mutta joskus käy niin, että Paimenemme koetteleekin meitä jättäen meidät ikään kuin yksin opettaakseen meille, että piikit ja terävät kivet voivat satuttaa meitä, kun sellaisina hetkinä lähdemme joskus piittaamattomasti pakenemaan sinne missä tämän maan syntiset ilot ja nautinnot houkuttelevat meitä.

Mutta sitten kuulemme jälleen Hänen äänensä ja Hän tulee taas nostamaan meidät hartioilleen kantaakseen meidät taivaalliseen kotiin. Kuitenkin, jos pakenemme, Hän sallii meidän juosta harhakuvitelmiin perässä, mutta silti Hän jatkuvasti kutsuu meitä takaisin ja odottaa kärsivällisesti, kunnes huudamme Hänelle: Jumala, armahda! Herra, auta minua!

Jumala siunaa työn teon

Tällä tiellä Jumala tekee myös elämässämme ihmeitä, kuten Simon Pietarin kohdalla, jolle annettiin myös maallisia asioita ruumiin tarpeisiin enemmän kuin hän osasi edes kuvitella. Enemmän kuin tarpeeksi ei tarkoita sitä, että Simon Pietari rikastui maallisesti. Se riitti hänelle itselleen ja se riitti myös heidän auttamiseensa, joilla ei ollut onnea yöllä kalastuksessa.

Kuten kuulumme, Jeesus ei antanut tätä jokapäiväistä leipää niin, että yhtäkkiä vene tai kalalaatikot

olivat täynnä kalaa, vaan Jeesus sanoi: Mene järvelle ja laske jälleen verkkosi. Tee sitä mitä teet toissasi joka päivä.

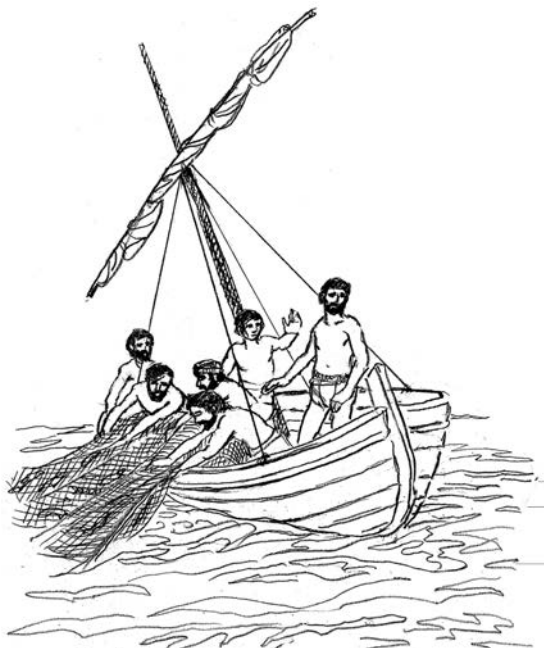
Luther sanoo saarnassaan tästä kohdasta: "Meidän on tehtävä työtä saadaksemme sen, mitä Jumala antaa. Kristus ei halua tehdä ihmisistä laiskoja, epäluotettavia laiskimuk-sia, jotka eivät tee mitä heidän on käsketty, ja jättävät kätensä ja jalkansa toimeettomiksi. Jokaisen on tehtävä työnsä ja silti sanottava Pyhän Paavalin sanoin: "Työlläni ei saavuteta mitään, jos sinä, Jumala, et kaikkea johda." (Lutherin tiivistelmä)

Luther sanoo, että jokaisen tulee tehdä työtä kykyjensä mukaan. Ei vähempää eikä enempää!!

Simon ja hänen toverinsa veneessä olivat liian heikkoja käsittelemään raskasta saalista yksin. Verkon vetäminen veneeseen on raskasta ruumiillista työtä — varsinkin kun verkko on täynnä kaloja. Kovaa työtä seurasi ihme, vaikka sivulta katsottuna kaikki näytti olevan luonnollista, ja jotkut sanoisivat, että Pietari oli vain onnekas.

Kovan työn jälkeen Pietari lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitti häntä, sanomalla olevansa syntinen mies, joka ei ansainnut sellaista Jumalan suosiota, ja ettei hän ole sen arvoinen.

Simon oli tullut uskoon jo kuultuaan alussa Jeesuksen saarnaa, ja juuri siksi hän uskonsa vuoksi lähti järvelle Jeesuksen kutsusta. Pietari itse vahvisti tämän Jeesukselle sanoen: *"Koko yön olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään, mutta sinun käskystäsi heitän verkon."*

Samoin myös meidän tulisi läheteä päivittäiseen työhömmе rukoilemalla lyhyesti ennen: "Rakas Jumala, Sinä olet luvannut pitää minusta huolta työssäni, joten tässä pyydän: auta minua työskentelemään tämän päivän siunauksella ja siunattuna!"

Tai kuten Martti Luther kehottaa rukoilemaan Vähäkatekismuksen aamurukouksessa: "Rukoilen Sinua: Varjele minua tänä päivänä synneistä ja kaikesta pahasta niin, että kaikki toimeni ja elämäni Sinulle kelpaisivat. Sillä minä annan itseni, ruumiini ja sieluni ja kaikki, mitä minulla on, Sinun haltuusi ja huomaasi."

Syntien anteeksisaamisen ihme

Kun Pietari näki saaliin, tällä kertaa kaksi venettä täynnä kaloja,

niin Pietarin valtasi pelko Jeesuksen edessä. Sen myötä Pietari, joka ymmärsi olevansa syntinen, lankesi polvilleen pyhän Jumalan edessä. Ja sitten Jeesus sanoi hänelle synninpäästön sanat. Jokaisen meistä on kuultava ja kuunneltava niitä niin kauan kun olemme tässä maailmassa, ja niin kauan kun meidät valtaa myös pelko syntisyydestämme Jumalan edessä.

Siispä Jeesus lohduttaa häntä sanoen: "Älä pelkää! Ei tekojesi tähden, vaan minun suuren armoni vuoksi, sinä olet Jumalan lapsi, ja sinä luotat ja uskot minuun. Minä löysin sinut, et sinä Minua! Tulin luoksesi ja julistin hyvän uutisen taivasten valtakunnasta."

Tämä tapahtuma voidaan selittää myös vertauskuvallisesti. Kun

kalat pääsevät veneeseen, tapahtuu ihme. Kelvottomasta syntisestä tulee arvollinen jäämään Pyhän Jumalan kasvojen eteen. Tämä on syntien anteeksisaamisen ihme.

Lutherin sanoin: meri on maailma, kalat ovat ihmisiä, kalaverkot ovat evankeliumin julistus, vene on kirkko. Jeesuksen veneeseen pääsee sisälle vain verkkojen avulla, eli Jumalan valtakunnan julistuksen kautta. Kalojen pyydystämisen edellyttää venettä ja verkkoja, mutta ihmisten pyydystämiseen tarvitaan Jeesuksen syntien anteeksiantamus ja Jeesuksen voima antaa synnit anteeksi.

Jokaiselle kristitylle on annettu tällainen valtuutus, mutta seurakunta on kutsunut kirkossa vahvistetun Jumalan järjestyksen mukaan seurakunnan pastorin tämän Jumalan antaman vallan käyttämiseen, jotta pastori käyttää valtaa antaa syntejä anteeksi seurakunnan sisällä.

Ihmisten kiinni ottaminen tarkoittaa Jeesuksessa Kristuksessa tulleen Jumalan valtakunnan julistamista heille ja heidän johtamistaan tähän Valtakuntaan katekeesilla eli opetuksella, joka ensimmäisten vuosisatojen kirkossa kesti jopa useita vuosia, sekä kasteen ja ehtoollisen kautta.

Pietarin tehtävä "pyydystää ihmisiä" tarkoittaa, että hänen täytyy mennä ja tehdä se mitä Jeesus teki hänen hyväkseen, eli julistaa taivasten valtakuntaa ja antaa synnit anteeksi. Näin kirkko luodaan, rakennetaan ja ylläpidetään. Jeesuksen anteeksiantamus otettiin vastaan uskossa, koska Pietari ja muut, jotka kuulivat Jeesusta ja nä-

kivät kalansaaliin ihmeen, tekivät sen, mitä uskovaiset tekevät. He seuraavat Jeesusta.

Jeesus jatkaa eteenpäin, ja opetuslapset ovat Jeesuksen kansa tästä lähtien. He haluavat olla Jeesuksen kanssa. Ja siksi myös me olemme kokoontuneet tänne, koska haluamme olla Jeesuksen kanssa, Hänen sanassaan ja Hänen sakramentissaan, eli niissä asioissa, joissa Hän on luvannut olla läsnä, ja joiden kautta Hän on luvannut auttaa meitä ja pelastaa meidät!

Ja Jeesus sanoo myös meille, kuten Hän sanoi opetuslapsilleen: *"Totisesti sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta, vaimosta, veljistä, vanhemmista tai lapsista, ja joka ei saisi monin verroin takaisin tässä ajassa, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää."* (Luuk. 18:29-30)

Älä siis ole surullinen, jos joku ei halua seurata Jeesusta ja siksi polkunne eroavat. Pysy Jeesuksen kanssa ja saat monin verroin takaisin jo tässä ajassa ja säilytät myös iankaikkisen elämän. Koska ollesasi Jeesuksen seurassa saarnaat tuolle ystävällesi sanoin ja teoin, niin kuka tietää, mitä Jumalan ihmeitä tulet näkemään!

Juuri niin kuin psalmin kirjoittaja huudahtaa: *"Jumala, sinun tiesi on pyhä. Kuka on jumala, suuri kuin sinä, Jumala? Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä. Sinä olet ilmoittanut voimasi kansojen seassa. Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi."* (Ps. 77:14-16)

Aamen.

Janis Dimza

Kolminkertaisesti Hänen

"Sinut on teurastettu ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista, kielistä, [Israelin] kansasta ja pakanoista" (Ilm. 5:9)

Poika vuoleskeli itselleen pienen purjelaivan, meni joen rantaan ja laski sen vesille. Virta vei sen nopeasti ja se joutui kadoksiin. Myöhemmin hän huomasi laivansa käytettyjen tavarain kaupassa ja osti sen itselleen. Hän syleili leikkilaivaansa ja sanoi: Nyt sinä olet kaksinkerroin minun: minä olen tehnyt sinut ja nyt minä olen sinut ostanut."

Mitä Jumala sanoo, kun hän katsoo meihin?

"Minä olen sinut tehnyt. Minä valmistin sinun ruumiisi ja jäsenesi ja annoin sinulle kuolemattoman sielun. Sinä olet minun."

"Mutta minä tein enemmän sinulle. Kun sinä jouduit hukkaan omille teillesi, minä etsin sinua. Minä ostin sinut ainokaisen Poikani verellä. Sinä olet kaksinkerroin minun."

"Eikä siinä kaikki. Vaikka minä olin ostanut sinut niin kalliilla hinnalla, sinä vielä vastustit minua. Sinä et voinut etkä tahtonutkaan uskoa minuun Vapahtajanasi. Niinpä minun Henkeni saattoi sinut uskoon kasteen ja evankeliumin kautta. Minä sinut uudestisyntyin. Minä tein sinusta kuninkaallisen perillisen. Sinä olet kolminkertaisesti minun."

Näin Jumala sanoo, kun hän katsoo meihin. Kysyköön nyt kukin itseltään: Mitä minä sanon, kun katson Jumalaan?

"Muistan päivää autuasta, jolloin Jeesus löysi mun, syntein tähden tuomitun. Tilastani kauheasta nosti minut olalleen, otti aivan omakseen." Amen

Voimattomalle voimaa

”Te löydätte lapsen”

(Luuk. 2:12)

Ensimmäisenä joulupäivänä. I vuosikerta. Osa evankeliumitekstiä.

Joulu on lapsenmielisten juhla, sillä joulun sanoma voidaan omaksumaa ainoastaan lapsenomaisella uskolla. Niin kuin Jumalan rauha on kaikkea ymmärrystä ylempi, niin sellainen on myös joulun rauhan sanoma.

Ihmisviisaus voi tämän maailman asioissa olla huikaiseva, mutta se ei voi auttaa ihmistä taivaan valtakunnan asioissa. Ajallinen viisaus näet suuntautuu tähän maailmaan ja sillä on merkitystä vain tämän maailman asioissa, mutta evankeliumi Kristuksesta nostaa mieleemme Jumalan luo taivaallisiin ja sen merkitys on yliajallinen.

Aina kun ihminen on yrittänyt älyllään ratkaista tuonpuoleisia ja luoda kuvan Jumalasta ja pelastutiestä, hän on rakentanut epäjumalan ja ihmistekoihin perustuvan pelastuksen. Ihmisen itse muovama jumala ei ole ihmisen ajatusta korkeampi, mutta se ilmoituksen Jumala, johon Kristuksen Kirkko uskoo, sanoo: ”Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne” (Jes. 55:8–9). Todellinen Jumala on paljon, paljon suurempi kuin mitä me ymmärrämme. Niin ovat myös Jumalan ominaisuudet ja teot.

Murskaava on Jumalan viha hänen evankeliuminsa halveksi-

joita kohtaan. Raamattu sanoo: ”Katso, HERRAN myrsky, viha, puhkeaa, myrsky pyörii kohti jumalattomien päätä. Eikä HERRAN viha käännny pois, ennen kuin hän on toteuttanut ja täyttänyt sydämensä ajatukset. Päivien lopulla te tulette sen ymmärtämään.” (Jer. 23:19–20). Ennen kaikkea, katso Jumalan rakkauden suunnitelmaa Kristuksessa ja sen toteutumista hänen ihmiseksi tulossaan ja suuressa kärsimyksessään tunteaksesi sen leveyden ja pituuden, sen syvyyden ja korkeuden. Ihmeellinen on meidän Jumalamme, joka niin suuresti on rakastanut meitä syntisiä.

Sen vuoksi tarvitsemme lapsenomaisista, Jumalan lahjoittamaa, hänen alkamaansa ja päättämänsä uskoa. Tässä mielessä haluamme tutkia jouluevankeliumin sanaa: ”Te löydätte lapsen.”

1. Löydä Jeesuksen avulla ihmislapsi

Jumalan suunnitelmiin ei kuullut lisätä ihmiskuntaa tuottamalla aikuisia ilman, että he varttuvat sikiövaiheen, lapsuuden ja nuoruuden kautta täysi-ikäisyyteen. Samanlaisen tien hän antoi myös oman Poikansa kuljettavaksi. Kun Jumalan Poika tuli lunastamaan meidät, hän tuli meidän tällaiseen elämänsaamme.

Kun neitsyt Maria kantoi rintansa alla sitä, mikä oli siinnyt Pyhästä Hengestä, Elisabet sanoi: ”Kuinka

minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?” (Luuk. 1:43). Elisabet kutsui Herrakseen muutaman päivän tai korkeintaan jonkin viikon ikäistä ihmistainta Marian kohdussa.

Näin huomaamme, että Jumala antaa suuren merkityksen sille, mikä on lasta, kehittyvää ja varttuvaa. Hän antaa sille niin suuren arvon, että hän panee Poikansa meitä lunastaessaan kulkemaan koko sen tien, mikä meidän ihmisyyteemme kuuluu. Lapsi, jopa jo ennen syntymäänsä, on Jumalan rakkauden ja Kristuksen lunastustyön kohde. Jumala on toteuttanut lupauksensa: ”Minä olen sinun ja sinun siemene- si Jumala.”

Kun löydämme Jeesus-lapsen seimessä, löydämme myös yleensä lapsen Jumalan luomana ja todellise- na ihmisenä. Aikamme on suureksi osaksi hukannut Jeesus-lapsen sei- messä makaamassa, mutta eikö se ole hukannut ylipäättänsäkin lapsen?

Se näkyy muun muassa sii- nä, että lapsi ei saa kypsymisensä mukaan varttua itsenäisiin tah- donratkaisuihin, vaan hänen ane- taan tehdä omia ratkaisuja ilman vanhempien vastuullista ohjausta

ennen kuin hän ymmärtää seura- uksia. Kun lapsi ei opi kunnioitus- ta ja kuuliaisuutta vanhempiaan kohtaan, hän ei opi kuuliaisuutta myöskään Jumalan käskyjä koh- taan. Hänestä ei tule isonakaan aikuista, vaan suuri lapsi, jota kul- jettavat omat itsekkäät mieliteot. Jeesuksesta sen sijaan Raamattu sanoo, että hän oli vanhemmilleen alamainen ja että hän varttui viisau- dessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä (Luuk. 2:51–52).

Kun lapsi menettää lapsuuten- sa vanhempiensa itsekkyyden ja omankin itsekkyytensä uhrialttaril- le, hän ei kasva kasteen armon osal- lisuudessa ja uskossa, vaan menee varsin varhain maailmaan.

Kristuksen Kirkkoa tulevat kohtaamaan vaikeat ajat. Usko käy vähiin. Sitä mukaa kuin seura- kunta menettää lapsia, se menettää tulevaisuuttaan. Jos lapsi ei saa olla lapsi, ei toteudu Jeesuksen sana: ”Sallikaa lasten tulla minun tyköni.”

On herättävä huomaamaan Jee- suksen seimen äärellä kaksi asiaa. Ensiksikin: Lapsuus on Jumalan luomistekoja. Taistelkaa sen puo- lesta, että lapsi saa varttua lapsena

turvallisesti kuuliaisuudessa Jumalan asettamille auktoriteeteille kohti aikuisuutta ja että hän saa säilyttää lapsenuskonsa. Toiseksi: Löytäkää Seimen Lapsi, hän, joka meidän sijassamme oli kuuliainen hamaan ristinkuolemaan asti. Olkoon hän sielunne luja turva ja elämänne kaunis ja rakas sisältö.

2. Löytäkää Seimen Lapsi Jumalan sanasta

Paimenet menivät Beetleheimin seimelle enkeliltä saamansa sanan neuvomina. He sanoivat: ”Menkäämme nyt Beetleheimiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.” Mikä suoraviivainen lapsenomaisen usko! Se, mitä enkelit heille kertoivat, oli heille Herran sana. Se oli tapahtunut, siis tosiasia, fakta. Heidän ei tarvitse mennä seimelle uskoakseen, vaan he lähtevät sinne, koska he uskovat. Ota sinäkin vastaan joulun evankeliumi samantaisella uskolla. Sinulle on syntynyt Vapahtaja. Hän tuli tekemään sinun hyväksesi kaiken sen, mitä syntiesi sovitut vaati. Kun koko elämäsi sikiämisestä kuolemaasi asti asetetaan Jumalan lain tuomion alle, et kelpaa Jumalalle etkä kestä hänen edessään ilman Välimiestä. Mutta kun elämäsi päälle asetetaan Kristuksen kuuliaisuus ja pyhyys sikiämisestä Golgatan ristinkuolemaan asti, olet turvassa tuomiolta.

Kristuksen syntyminen sai jatkokseen lapsuuden, nuoruuden ja miehuuden. Näin Jumalan rakkaus säteilee sinun elämäsi joka vaiheeseen sen ensi alusta lähtien. Raamattu sanoo: ”Kuulkaa minua, te Jaakobin heimo, te kaikki Is-

raelin heimon tähteet, te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti, nostaa hamasta äidinhelmasta. Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama, hamaan harmaantumiseenne saakka minä kannan; niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan” (Jes. 46:3–4).

Lapsenomainen usko käsittää ihmisen Jumalan luomisteoksi. Synti ei ole osa alun perin Jumalan luomaa ihmistä, vaan se on perästäpäin syntiinlankeemuksessa tullut turmelus, mikä ei ihmisyyteen kuulu. Se on meissä sikiämisestä hautaan asti. Sen Kristus tuli sovittamaan. Nyt meillä on hänessä syntien anteeksisaaminen Jumalan armon rikkauden mukaan.

Jouluna syntyi Vapahtaja maailmalle. Se on suuri ilo jokaiselle uskovalle. Usko sinäkin Raamatun sana ja lausu iloitte profetaetta Jesajan kanssa: ”Lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas” (Jes. 9:5).

On seimessä hän, joka autuuden antoi, Hän, täyttäjä lain, joka syntimme kantoi.

On seimessä hän, joka taisteli, voitti: Näin uhrissaan armahdus vangeille koitti.

*Mi leveys, pituus, mi korkeus, syvyys!
On Beetlehemissä kaikk' Jumalan hyvyys
Nyt lahjana tallissa, seimessä. Siitä,
Oi ihminen, enkelten kanssa sä kiitä!*

Tuntematon. SK 1961 nro 12:4,5.

Markku Särelä - Siitamaja 25.12.2004

Usko on luottamus Jumalan armoon

Minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu. 2 Tim. 1:12.

Me olemme niin paljon kuulleet uskosta. Mitä merkitsee uskominen? — Jotta voisimme uskoa Jumalaan Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, täytyy meillä kaikkein ensiksi olla tieto evankeliumista. Täytyy voida sanoa: »Minä tunnen hänet, johon minä uskon». Sillä »kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet?» (Room. 10:14). Toiseksi täytyy evankeliumi pitää totena. Se, joka pitää evankeliumia valheena, ei luonnollisesti voi uskoa. »Joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä» (Joh. 3:36). Mutta, rakas kristitty, perkeleilläkin on varmaan jonkinlainen tieto evankeliumista ja he pitävät sen myös totena. Ja kuitenkin he eivät usko sanan varsinaisessa merkityksessä. »Riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat» (Jaak. 2:19). Sen tähden uskon kolmas ja huomattavin ja varsinainen ominaisuus on luottamus, se on, että varmassa luottamuksessa turvataan ja rakennetaan Jumalaan, joka on tultu tuntemaan armorikkaasta evankeliumista. Jos voit sanoa: »Minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu»; ja edelleen: minä tunnen Jumalan evankeliumista; minä tunnen hänen armonsa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, minun Herrassani; minä tiedän, mitä hän on armosta antanut minulle Kristuksen kautta, ja minä olen varma siitä, että hän on suurena tuomiopäivänään sen kautta tekevät minut, kurjan syntisen, autuaaksi. — Jos näin voit sanoa, niin silloin myös varmasti uskot. Jumala armossaan sanansa ja Pyhän Henkensä kautta lahjoittakoon sinulle sellaisen uskon ja sitä myös ylläpitäköön!

Rukoilkaamme. Herra Jumalani. Minä kiitän sinua siitä, että sanasi on selvästi ilmoittanut minulle sinun Jumalallisen olemuksesi ja armollisen tahtosi minua, kurjaa syntistä kohtaan, samoin myös kaikki laupiaat toimenpiteesi minun ja koko maailman lunastukseksi. Minä rukoilen sinua: valaise minua Pyhällä Hengelläsi, että lujasti luotan tähän armoosi ja totuuteesi ja elämässä ja kuolemassa turvaan siihen Jeesuksen Kristuksen, sinun rakkaan Poikasi, minun ainoan Vapahtajani kautta.

Aamen.

Carl Manthey-Zorn Täksi päiväksi

HERRAN NIMI

Apumme on Herran nimi, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan
(Ps. 124:8)

Tässä meille opetetaan, että syntiä, kuolemaa ja muuta vaaraa vastaan ei ole mitään muuta apua kuin Herran nimi. Ellei niin olisi, me lankeaisimme kaikenlaiseen syntiin, pilkkaan ja eksytykseen. Mutta meidän apumme on Herran nimi, joka varjelee meidät niistä ja ylläpitää uskomme ja elämäämme vastoin maailmaa ja perkelettä. Tämä jae opettaa meille, niin kuin tämä koko psalmikin, että Jumala koettelee pyhiänsä ja sallii heidän joutua syvälle tuskaan ja hätään, aivan kuin suuriin vesiin, niin että luullaankin heidän jo olevan hukassa. Mutta Jumala antaa tämän ohessa sen lohdutuksen, ettei hän lopulta kuitenkaan omiansa hylkää. Hän tahtoo vain meidän sellaisista esimerkeistä oppivan tuntemaan hänen tahtoansa. Hän koettelee omiansa Egyptin ahjossa, siten kuolettaakseen vanhaa ihmistä kaikkine tekoineen ja opettaakseen meitä etsimään apua ainoastaan

Herralta Jumalalta. Tämä on kaikkien koettelemusten ja kärsimysten tarkoitus. Ei kukaan tule kristityksi ainoastaan ajattelemalla ja opettelemalla; täytyy myös ryhtyä tosi toimeen, toisin sanoen, täytyy kantaa ristiä. Tämä kukistaa lihamme mitättömäksi, niin että ihminen on epätoivoinen omista voimistaan, luottaa Jumalan apuun ja odottaa sitä kärsivällisesti ja hartaasti toivoen. Sillä niin on Jumalan armollinen tahto, emmekä saa muodostaa itsellemme muuta käsitystä Jumalasta, kuin että hän tahtoo meitä auttaa hädässämme ja vapauttaa meidät epätoivosta ja kaikesta onnettomuudesta. Joka tämän on oppinut, se on tässä taistelussa melkein puoleksi voittanut. Ne taas, jotka eivät siitä mitään tiedä ja joutuvat koettelemukseen, tekevät saatanan tahdon mukaan niin, että he joko kokonaan ovat toivottomat tai etsivät muuta apua.

Oppikaamme tästä, että Jumala aina harjoittaa pyhiänsä ja antaa vesien hyökyä heidän ylitsensä. Hän sallii viritettävän pauloja eteemme ja koettelee meitä, ei tuhotaksensa meidät, vaan näyttääkseen meidän heikkoutemme ja opettaakseen meitä toivomaan hänen apuunsa. Autuas on se, joka tämän tajuaa. Liha katsoo vain vihollisen voimaa ja suurta joukkoa sekä lisäksi omaa viheliäisyytensä ja heikkouttansa, mutta se ei toivo Jumalaan eikä odota häneltä apua. Sen tähden tämä psalmin päätelmä on tarpeellinen: ”Apumme on Herran nimi, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan”. Se on lyhyt lause, mutta se antaa meille ihanan opetuksen ja lohdutuksen, jota me tähän aikaan kipeästi tarvitsemme. Me näemme, kuinka maailma vainooa evankeliumin oppia. Ja mitä me olemme niin suuren maailman voiman rinnalla? Kuitenkin me saamme kokea, ettei meitä kokonaan hyljätä,

vaan me olemme turvassa luottamen siihen apuun, joka on Jumalan kädessä. Nämäkin sanat, jotka profeetta tässä sanoo, ovat myös ilmaus voittavasta ja riemuitsevast uskosta. On kuin hän sanoisi: Minun Jumalani ja auttajani on hän, joka on tehnyt taivaan ja maan. Te viholliset, osoittakaa minulle joku, joka on hänen kaltaisensa! Profeetta asettaa siis suurta vaaraa ja kiusausta vastaan kaikkivaltiaan Jumalan, nielaisten aivan kuin henkäyksessä koko maailman ja helvetin kaiken pahuuden, niin kuin suuri tuli kuluttaa pienen vesipisaran. Mitäpä on maailma kaikkine valtoineen, varustuksineen ja rikkauksineen sen rinnalla, joka on tehnyt taivaan ja maan! Maailma vihastukoon, minkä tahtoo, kunhan meillä vain on tämä apu. Vaikka meidän täytyykin vähän kärsiä, niin me kuitenkin lopulta saamme voiton.

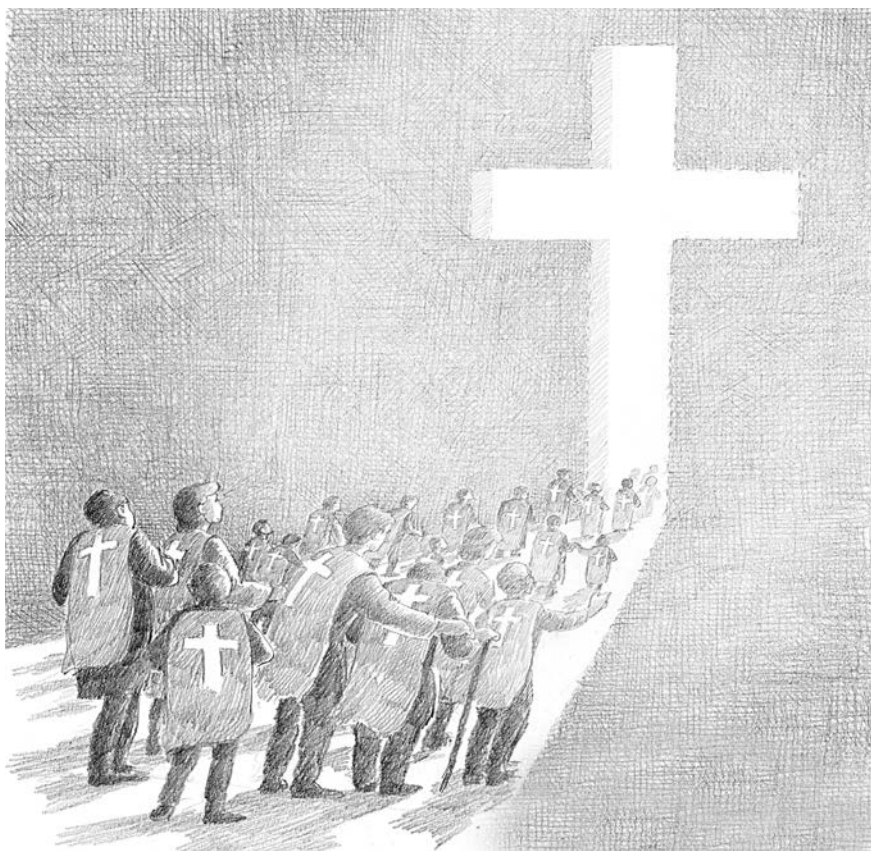
*Martti Luther
Hengellinen virvoittaja*

Armonvaltakunnan kuningas

*Katso, sinun kuninkaasi tulee
sinulle hiljaisena. (Matt. 21:5)*

Jeesus Kristus, tuo suuri kuningas, jonka valtakunnalla ja vallalla ei ole rajoja eikä määrää ja joka on oleva kauhistuttava vihollisilleen, tulee sinulle hiljaisena. Sinulle? Kenelle? Sinulle, joka otat hänet vastaan omana Vapahtajanasi ja mielelläsi tahdot hänen kauttaan pelastua. — Salli sanoa itsellesi eräs asia! Jeesuksella Kristuksella on täällä maan päällä valtakunta, erikoinen valtakunta, joka on alati pieni ja vähäpätöinen. Tähän valtakuntaan kuuluvat kaikki ne kurjat syntiset ja tämä valtakunta on niiden kurjien syntisten kokonaisuus ja joukko, jotka uskovat Kristukseen omana Vapahtajanaan ja turvaavat häneen. Tätä valtakuntaa kutsutaan armonvaltakunnaksi. Tässä valtakunnassa hän hallitsee armollaan, suurella, puhtaalla, mit-

taamattomalla armollaan. Jokaista yksilöä, joka kuuluu tähän valtakuntaan, hän, tuo suuri, kaikkivaltias kuningas, ympäröi tällä ihmeellisellä armollaan. Tässä valtakunnassa hän antaa anteeksi joka päivä ja runsain määrin kaikki synnit. Tämän valtakunnan kansalaisia hän suojelee, ohjaa, taluttaa, johtaa ja hallitsee siten, että he kaikista perkeleen, maailman ja lihan kiusauksista huolimatta pysyvät hänen ominaan ja vihdoin pelastuvat. Ja millä havaittavalla välikappaleella hän hallitsee tätä valtakuntaa, tätä armonvaltakuntaa? Yksinomaan sanallaan. Ei millään muulla. Mutta tässä sanassa hänen Pyhä Henkensä on läsnä ja toimivana ja voimallisenä. Ei pidä kenenkään yrittää hallita tämän valtakunnan kansalaisia millään muulla kuin Kristuksen

sanalla. Eikä tässä valtakunnassa yleensä kenenkään pidä yrittää hallita toisia. Kristus yksin on tämän valtakunnan kuningas. Hiljainen kuningas hän on, hiljainen kurjia viheliäisiä syntisiä kohtaan. Mutta heitä hän myös tahtoo vetää pois synnistä sanallaan ja Pyhällä Hengellään ja hallita sisäisesti, niin että he häntä palvelevat. Rakas kristitty! Iloitse ja kiitä Jumalaa siitä, että hän on tuonut sinut tähän armonvaltakuntaan!

Rukoilkaamme. Herra Jeesus Kristus, sinä sävyisä kuningas. Minä kiitän sinua siitä, että olet tuonut minutkin, kurjan syntisen sinun rakkaaseen armonvaltakuntaasi, jossa sinä ympäröit omiasi suurella laupeudella ja johdat autuuteen. Rakas Herra Jeesus. Anna minun pysyä tässä valtakunnassa viimeiseen hengenvetooni asti! Aamen.

*C. M.-Zorn
Täksi päiväksi*

Kiittäen uuteen vuoteen

Uudenvuoden aattona

*Daavidin psalmi. Kiitä HERRAa, sieluni, ja kaikki, mitä minus-
sa on, hänen pyhää nimeään. Kiitä
HERRAa, sieluni, äläkä unohda,
mitä hyvää hän on sinulle teh-
nyt, hän, joka antaa kaikki syn-
tisi anteeksi ja parantaa kaikki
sairautesi, joka lunastaa elämäsi
haudasta ja kruunaa sinut armolla
ja laupeudella, joka tyydyttää ha-
lajamisesi hyvyydellään, niin että
nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.
(Ps. 103:1–5).*

Olemme päättämässä vanhaa vuotta. Kohta siirrymme uuteen vuoteen. Emme tiedä, mitä se tuo tullessaan. Meillä, Jumalan lapsilla, on nyt paljon asiaa Jumalalle. Sen, millä tavalla meidän tulee asiamme esittää, apostoli Paavali lausuu seuraavasti: ”Älkää murehtiko mistään vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi” (Fil. 4:6). Pois siis murehtiminen ja tulkoon sen tilalle kiitos! Siinä on meille oivallinen ohje tänään.

Ei ilman murheita

Tuskin on ketään, joka olisi selviytynyt ilman minkäänlaisia murheita kuluneesta vuodesta. Suru, sairaus, menetykset, pettymykset, epäonnistumiset ja monet muut onnettomuudet ja kovat kohtalot ovat voineet koskettaa elämäämme, tuoda kyyneleitä silmiimme ja murhetta sydämeemme. Olemme kuitenkin saaneet ”heittää kaikki murheemme hänen päällensä” ja muistaa, että hän pitää meistä huolen. Jumalan käsi ei ole ollut lyhyt auttamaan. Me olemme vain usein niin kärsimättömiä emmekä muista, että Jumala vastaa lastensa rukoushuokauksiin omalla ajallaan ja omalla tavallaan.

Suurimmat murheet

Suurimpia murheita eivät ole kuitenkaan ajallisen elämän murheet, vaan suurimpia ovat ne, jotka johtuvat synnistä ja varsinkin epäuskosta. Tällä en tarkoita niitä murheita, jotka yleisesti ottaen ovat ihmiskunnan vitsauksena tässä

maailmassa syntiinlankeemuksen tähden, koska mitään pahaa ei täällä olisi, jos Aadamin lankeemusta ei olisi ollut. Monet sairaudet, onnettomuudet ja kovat kohtalot eivät johdu siitä, että asianomainen tai joku hänen läheisensä olisi tehnyt syntiä. Jeesus sanoi sokeana syntyneestä miehestä, ettei hänen sokeutensa johtunut siitä, että hän tai hänen vanhempansa olisivat tehneet syntiä, vaan Jumalan tekojen piti tulla hänessä julki (Joh. 9:3).

Kun puhun suurimmista murheista, tarkoitan tässä sitä pahuutta, joka on meissä turmeluksemme tähden, ja syntejä, joita olemme tehneet. Kun Jumalan laki paljastaa meille turmeluksemme, syyttää meitä ja tuomitsee meidät Jumalan vihan alle, alamme päästä käsitykseen siitä, millainen on todella suuri murhe. Kun Jumala ottaa meidät tilille ja kysyy: ”Missä olet?” tai ”Mitä olet tehnyt?” ja sanoo: 'Etkö ole tehnyt sitä, minkä minä kielsin', olemme ylipääsemättömässä paikassa. Meitä auttaa vain Jumalan armahdustuomio.

Apu suurimpiin murheisiin

Synnintuntoon ja omantunnon ahdistukseen on olemassa Jumalan valmista apu. Se on se, mistä psalmin kirjoittaja puhuu tekstissämme. Hän sanoo: ”Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi.” Apu on syntien anteek-

siantamus ja syntisairauden parantaminen.

Armon ketjuvaikutus

Vaikka synti on jo aiheuttanut hengellisen kuoleman, se on kuitenkin sairauteen verrattavissa siinä suhteessa, että tästä kuoleman tilasta voidaan herättää henkiin ja sairaus voidaan parantaa niin, ettei se johda lopulliseen eroon Jumalasta. Kun sydän pysähtyy, se voidaan välistä hieronnalla saada toimimaan, mutta siten itse sydän ei tule terveeksi. Kun Jumala herättää meidät hengellisestä kuolemasta uskon kautta uuteen hengelliseen elämään, hän parantaa meidät ruumiinemme ja sieluinemme siten, että ylösnousemuksessa nousemme ilman syntiä, ilman sairautta ja ilman mitään ajallisen elämän kahleita ja puutoksia taivaalliseen kirkkauteen.

Vuotta päättäessämme on hyvä muistaa koko tätä armon suurta ketjuvaikutusta. Olemme nyt autuaita uskossa synnit anteeksi saaneina, vaikka vielä kuoleman varjon maassa. Kerran olemme autuaita siellä, missä ei ole kuolemaa eikä kipua, ei syntiä eikä varjoa, vaan missä Vanhurskauden Aurinkomme, Herra Kristus, paistaa täydeltä terältä ja me saamme ravita itsemme hänen muotonsa katselemisella. Tämän armon osallisuuteen ja omistukseen Kristuksessa meidät on kastettu, ja kasteemme on tae siitä, että samoin kuin Kristus nousi kuolleista, mekin saamme nousta.

Katsellessamme taaksepäin kultureeseen vuoteen, saamme tehdä sen kiitosmielin. ”Kiitä Herraa minun sieluni, äläkä unhota mitä hyvää hän on sinulle tehnyt.”

Lunastus ”tuonelasta”

Daavid palauttaa mieliimme tässä psalmissa, että Herra on lunastanut henkemme ”tuonelasta”. Sana, jonka vuoden 1938 raamatunkäännös on suomentanut ”tuonelaksi”, on vanhassa Bibliassa suomennettu tässä kohdassa sanalla ”turmelus” Lutheria seuraten. Vuoden 1992 käännös taas puhuu

”kuoleman otteesta”. Tätä koskeva heprean sana ’še’ōl’ tarkoittaa sitä, minne ihmisen sielu menee kuollessaan ja mitä siihen liittyy. Se on tarpeen kääntää eri yhteyksissä eri tavoin, kuten Lutherkin tekee. Sanan perusmerkitystä ei varmuudella tunneta, mutta se lie ’alas astuminen’.

Kun Jumala vapahtaa omansa še’ōlistä, he menevät paratiisiin eli Aabrahamin helmaan eli tulevat otetuksi isiensä tykö, joita sanontoja Raamattu käyttää. Jeesus sanoo uskovasta Lasaruksesta, että

enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan.

Kuolemassa siis uskovat tulevat enkelien toimesta viedyiksi sinne, missä uskon isä Aabraham on. Kun Jumala kutsuu täältä pois uskovan ihmisen, hän ei joudu kuoleman koviin kouriin ja johonkin ahdistavaan tuntemattomuuteen, vaan pyhät enkelit ottavat hänet vastaan ja vievät sinne, missä Aabraham, ris-tin ryöväri ja muut uskossa nukku-neet ovat. Tiedämme, että he ovat Kristuksen kanssa. Kun meitä ei kuitenkaan temmata heti ruumiimme puolesta kuolemassa Jumalan luo, niin meitä uskoviakin koskee ruumiin puolesta alas meneminen, toisin sanoen, me kuolemme ja meidät pannaan hautaan. Mutta se ei ole menemistä kärsimyksen paikkaan helvettiin, vaan kaikesta tuosta alas menosta meidät on lunastettu ja elämme kuoltuammekin Jumalalle, sillä Jumala, joka on Aabrahamin Jumala, ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien. Tätä toivoa taas ei ole niillä, jotka kuolevat epäuskossa, vaan he tulevat nousemaan häpeässä. Kuolemassa he joutuvat 'vaivan paikkaan' (Luuk. 16:28).

Olemme saaneet elää kuluneen vuoden siinä toivossa, että "elim-mepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat" (Room. 14:8). Siinä on suuri kiitoksen aihe.

Uusi, uudistava armo

Kun katselemme eteenpäin niihin päiviin, jotka meillä on vielä

edessäpäin täällä maailmassa, niin voimme ajatella niitäkin kiitosmie-lin. Daavid sanoo tekstissämme: Herra "kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajami-sesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan". Jumalan armo on sama, yhtä uusi joka aamu. Siihen saamme herätessämme aamulla nousta ja lähteä päivän tehtäviin, sen varassa saamme sulkea sil-mämme illan hämartyessä yöhön ja kerran myös kuoleman saapu-essa. Saamme päivittäin etsiä sitä, mikä ylhäällä on. Jumalan armolu-paukset takaavat, että saamme sen, mitä ne lupaavat.

Armolupausten varassa olemme syntyneet Jumalan lapsiksi. Tämä lapseus ei ole vanhenevaa laatua, vaan "nuoruutesi uudistuu kuin kotkan". Emme väsy matkallamme, vaan armon siivin saamme us-kossa kohota kohti Jumalan taivaita sitä tietä, jonka Jeesus on meille kuvannut, kun hän sanoi: "Minä olen tie, totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani."

Täällä alhaalla tämä tie ei poista ajan ahdinkoja, sillä "monen ahdistuksen kautta meidän on menemi-nen sisälle Jumalan valtakuntaan". Mutta se jättää meille lupauksen: "Näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut." (Room. 8:37)

*Markku Särelä
Saarnakirja 1*

Profeetta Jesaja

Kuningas Salomon kuoleman jälkeen v. 932 eKr. hänen mahtava valtakuntansa hajosi kahtia.

Pohjoisen osan, Israelin, hallitsijaksi tuli Jerobeam I (932-911eKr.), joka johti kansansa palvelemaan epäjumalia, jotta Jerusalemin tempelin merkitys jumalanpalveluspaikkana jäisi unohduksiin. Eteläisen alueen, Juudan, hallintaan jäi Jerusalemin temppeleineen.

Assyria valloitti Israelin vuonna 732 eKr. ja määräsi kuningas Hoosean maksamaan veroa valloittajalle. Hoosea pyysi apua Egyptin kuninkaalta. Tämä johti uuteen sotaan ja Assyrian kuningas Salmaneser V hyökkäsi Israeliin. Kolme vuotta myöhemmin kuningas Sargon II hävitti loput Israelin valtakunnasta ja siirsi kansan Tigris-virran itäpuolelle v. 722 eKr.

Juudan kansa pysyi itsenäisenä ja palveli eri kuninkaiden johdolla Herraa Jerusalemissa. Assyrian valloitusaikeet olivat myös Juudan uhkana. *"Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan varustettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne"* (2 Kun. 18:13). Vuonna 701 eKr. alkoi Jerusalemin piiritys. Kuningas Hiskia pyysi tilanteeseen apua Jumalalta profeetta Jesajan kautta. Jumala kuuli rukoukset. *"Sinä yönä Herran enkeli lähti ja löi Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi tuhatta miestä, ja kun noustiin aamulla varhain, katso, he olivat kaikki kuolleina ruumiina. Silloin Sanherib, Assurin kuningas, lähti liikkeelle ja meni pois. Hän palasi takaisin ja jäi Niiniveen"* (2 Kun. 19:35-36).

Jesaja aloitti profeetan toimensa kuningas Ussian aikana vuonna 742 eKr. ja toimi yhdessä profetta Miikan kanssa Jumalan profeettana ja kuninkaiden neuvonantajana sekä Israelissa että Juudassa kuningasten Ussian (779-739 eKr.), Jootamin (739-734 eKr.), Aahaksen (734-719 eKr) ja Hiskian (719-691 eKr) aikana.

Myös Juudan kansa siirtyi palvelemaan epäjumalia tätä varten perustetuilla uhrikukkuloilla kuningas Jootamin hallitessa. Kuningas Aahaksen aikana epäjumalien palvelus yleistyi. Kuningas rakensi Jerusalemin temppeliin alttarin epäjumalille ja kansa seurasi kuningastaan.

Vasta kuningas Hiskian aikana profeettojen Jesajan ja Miikan avulla kansa palasi takaisin palvelemaan elävää Jumalaa. Hiskian hallintakauden jälkeen alkoi Juudassa jumalaton ja julma kausi kuningas Manassen (691-622 eKr.) johdossa. Oletettavasti profeetta Jesajakin sai surmansa kuninkaan toimeenpanemien vainojen aikana.

Jesaja sai runsaasti näkyjä 40 vuoden aikana (740-700 eKr.). Jesajan kirja on laaja ja käsittää 66 lukua. Hänen ennustuksensa tulevasta Messiaasta on tarkka aina Jeesuksen ristinkuolemaan asti. Jesajaa kuvataankin Vanhan liiton evankelistaksi. Jeesuksen syntymästä hän ennustaa mm.: *"Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt on raskaana ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel"* (Jes. 7:14) ja *"Herra itse antaa teille merkin: Sillä lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu, jonka hartioiden on valtiut, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvon-*

Jumala vastasi kuningas Hiskian ja profeetta Jesajan avunpyyntöön vihollisen piirittäessä Jerusalemin kaupunkia. "Sinä yönä Herran enkeli lähti ja löi Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi tuhatta miestä" (2 Kun. 19:35).

antaja, Voimallinen Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas (Jes. 9:1-5). Jeesuksen kärsimyksestä hän ennustaa mm.: "Niin kuin monet kauhistuivat häntä – sillä niin runeltu, ei enää ihmisen kaltainen, oli hänen muotonsa, hänen hahmonsansa ei ollut ihmislasten hahmo – niin hän on vihmova monet kansat ja hänen tähtensä kuninkaatsulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ole koskaan kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät ole kuulleet, sen he saavat tajuta" (Jes. 52:14-15).

Jesaja varoitti Juudan kansaa hylkäämästä elävän Jumalan johdattusta ja ennusti Juudan valtakunnan joutumisesta pakkosiirtolaisuuteen. (Jesajan kirjan luvut 1-39)

Juudan kansan vapautumisesta Baabelin vankeudesta Jesaja ennustaa ja ilmoittaa samalla kenen kautta vapautus tapahtuu: "Näin sanoo Herra voidellulleen Koorakselle, jonka oikeaan käteen olen tarttunut kukistaakseni kansat hänen edestään ja riisuakseni kuninkaitten vyötäisiltä vyöt, jotta ovet hänen edessään avautuisivat eivätkä portit sulkeutuisi: Minä käyn edelläsi ja tasoitan kukkulat,

murran vaskiovet ja rikon rautasalvat. Annan sinulle aarteet pimeään peitosta, kalleudet niiden kätköistä tietääksesi, että minä, Herra, olen se, joka olen kutsunut sinut nimeltä, minä, Israelin Jumala" (Jes. 45:1-3). Jesajan ennustuksen mukaan Persian kuningas Kyyros II (Koores) valloitti Babylonin vuonna 539 eKr. ja lopetti pakkosiirtolaisuuden, palautti Jerusalemin temppelin aarteet sekä käski juutalaisia palaamaan maahansa rakentamaan Jerusalemin kaupungin ja temppelin uudelleen.

Herran tulemukselta Jesaja kirjoittaa mm.: "Katso, Herra on kuuluttanut maan ääriin asti: Sanokaa tytär Siionille: Katso, pelastuksesi tulee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukanaan ja hänen työnsä ansio käy hänen edellään" (Jes. 62:11). Kristityille Jesajan merkitys on suuri sillä hän profetoiti Herran Jeesuksen tulosta, Hänen palvelutehtävästään, julkisesta toiminnasta, kuolemasta ja Hänen valtakuntansa leviämisestä kaikkien kansojen keskuuteen sekä kaikkia kansoja koskevasta pelastussuunnitelmasta. KP

Lapset seimen luona

*Seimessäsi, Jeesus-lapsi, oljet vaan,
eikä ole tallissasi joulukuustakaan!
Tokko Sulle sytytettiin kynttilää,
ympärilläs kylmää on ja hämärää.*

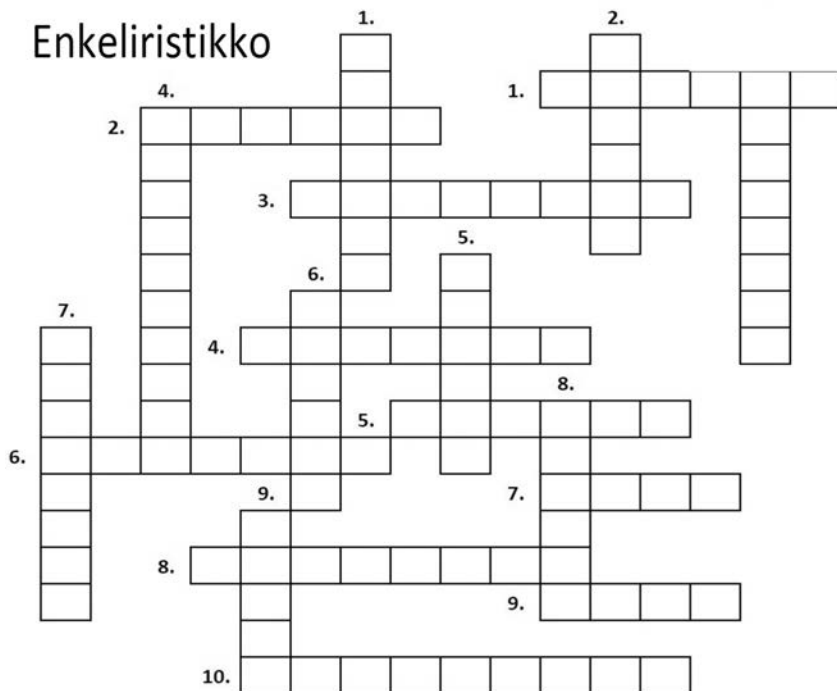
*Sinä joulun mulle annoit iloisen,
joululahjat, jouluvalot, kodin suloisen.
Mitään itselles et pyydä, lahjoitat
mulle kaikki joulun riemut armahat.*

*Enemmänkin annat vielä, tiedän sen,
annat kodin taivaallisen, ikuisen.
Sitä varten, Jeesus-lapsi, synnyitkin,
että taivaan jouluriemuun pääsisin.*

*Auta, Jeesus, Siemen Lapsi, minua,
että aina elon tiellä seuraan Sinua,
että sanaas rakastan ja kuuntelen
Sinun ääntäs yksin vain, mun Jeesuksen.*

VA

Enkeliristikko

Pystyyn:

- 1 Enkeli vapautti minut vankilasta. (Apt. 12:7)
- 2 Enkeli esti aasini kulkemasta. (4 Moos. 22:31)
- 3 Enkeli ilmestyi minulle keskellä päivää. (Apt. 10:1-3)
- 4 Enkeli kertoi minulle/meille, että Jeesus on noussut kuolleista. (Matt. 28:1-6)
- 5 Näin unessa tikapuut, joita pitkin kulkivat enkelit. (1 Moos. 28:10-12)
- 6 Enkeli ilmestyi minulle, kun olin pakenemassa Saaraita. (1 Moos. 16:7-8)
- 7 Näimme suuren joukon enkeleitä, jotka ylistivät Jumalaa. (Luuk. 2:13)
- 8 Enkeli kertoi minulle/meille, että Jeesus on noussut kuolleista. (Mark. 16:1-6)
- 9 Enkeli ilmoitti minulle, että minä saisin pojan. (Luuk. 1:26)

Vaakaan:

- 1 Enkeli istui tammen alla ja antoi minulle tehtävän. (Tuom. 6:11)
- 2 Enkeli puhutteli minua palavasta pensaasta. (Apt. 7:29-30)
- 3 Tulin mykäksi, kun en uskonut enkeliä. (Luuk. 1:18-20)
- 4 Enkeli seiso i luonani yöllä laivassa. (Apt. 27:23-24)
- 5 Enkeli ilmestyi minulle unessa. (Matt. 1:20)
- 6 Enkeli Ilmoitti minulle ja vaimolleni Simsonin syntymästä. (Tuom. 13:12)
- 7 Enkelit pelastivat minut Sodomasta. (1 Moos. 19:15 - 17)
- 8 Kolme enkeliä tuli vieraakseni ihmishahmossa. (1 Moos. 18:1-6)
- 9 Enkeli herätti minut syömään. (1 Kun. 19:5)
- 10 Kaksi enkeliä ilmestyi, kun katsoimme taivaalle. (Apt. 1:10)

Uskonpuhdistusjuhla

Lahden kirkolla, Rajakatu 7,

5.11.2022 Teema:

Jeesus kirjoitusten selittäjänä

11.00 Ehtoollisjumalanpalvelus,

Liturgia, rippisaarna ja saarna pastori Marko Kailasmaa

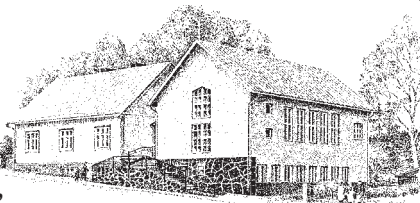
HPE STLK:n jäsenille

klo 12.30 Lounas alasalissa. (vapaaehtoinen maksu kolehtiin)

klo 13.30 Päiväjuhla Yhteislauluja Siionin Kanteleesta

Flanellografiesitys Martti Lutherin elämän vaiheista

Musiikkiesityksiä. Tervetuloa!

Lehtemme vuosikertoja on sidottu perinteisesti

vuosittain. Halukkaat säästävät saamansa lehdet

ja ne toimitetaan yhteistilauksena

sitomoon. Jos olet kiinnostunut,

ota yhteyttä Kalle Särelään.

Lapsille uusi video: Opettele ja ymmärrä uskontunnustus

Joulu-aiheisia videoita: Enkeli ilmestyy Marialle, Enkeli ilmestyy Sakariaalle, Maria ja Elisabet tapaavat, Johannes Kastajan syntymä, Jeesuksen syntymä, Itämaan tietäjät ja Simeon ja Hanna.

<https://www.luterilainen.com/fi/videoita>

Tervetuloa kuuntelemaan ajankohtaisia saarnoja!

Alla mainitut löytyvät: www.luterilainen.com/fi/kuuntele

3.4.22	MINÄ OLEN - Totuudella valhetta vastaan (MK)	Joh. 8:46-59
31.10.21	Uskonpuhdistusjuhlan saarna	Joh. 15:18-21
24.10.21	Rikkovan veljen ojentamisesta	Matt. 18:15-22
11.7. 21	Jumalalla on aika sinulle juuri nyt	Hepr. 3:12-19
26.6.21	Ihmisen järkyttävä piirre, Kristuksen käsittämätön armo	Joh. 8:1-11
20.6.21	Kenelle Herra ei lue syntiä	Room. 4:1-8
13.6.21	Herra itse on lampaitensa paimen	Hes. 34:11
23.5.21	Jumalan suuri rakkaus	Joh. 3:16-21
16.5.21	Iankaikkinen ylipappi	Hepr. 7:19-28
13.5.21	Kristus on valmiina tulemaan tuomiolle	Ef. 4:7-13
9.5.21	Usko, järki ja tunteet	1 Moos. 3:8
2.5.21	Isä, varjele ristinalainen kirkkosi pahasta	Joh. 17:11-17

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttaviksi pastorin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot: marko.kailasmaa@luterilainen.com Puhelin 050 342 7448.

Raamattu sanoo: "Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen." (1 Tim. 3:1) STLK

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11.00. HPE 27.11. ja 18.12. jolloin myös joulujuhla.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, *Jumalanpalvelus* 20.11 klo 14.00 HPE., 4.12. klo 11.00, jolloin myös HPE ja joulujuhla. Tampereen jumalanpalvelukset pyritään lähettämään jäsenille myös videoyhteyden kautta.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, *Jumalanpalvelus* ja HPE klo 15.00, 20.11. Mahdollisuus seurata myös etänä.

Kouvola, Keskitie 7, *Jumalanpalvelus* ja HPE 15.12. klo 10.00

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, *Uskonpuhdistusjuhla* 5.11.2022 alkaen klo 11 ja *Jumalanpalvelus* ja HPE 26.11. klo 18.00 ja 15.12. klo 15.00.

Pori, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelan katu 12, *Jumalanpalvelus* ja HPE klo 19.12. klo 18

Kokkola Jumalanpalvelus ja HPE 8.11.

Puumala, Härkösentie 3 B 12, *Jumalanpalvelus* ja HPE 26.11 klo 12

Turku, Hurtinkatu 12 C 13, *Jumalanpalvelus* HPE klo 14.00 12.11. ja 17.12. klo 14.00

Vaasa, Vanhan Vaasan katu 8 A 7 *Jumalanpalvelus* ja HPE 8.11. klo 14.00.

Tyrnävä, *Jumalanpalvelus* ja HPE 8.11. klo 20

Ylistaro, Ruuskalantie 61, *Jumalanpalvelus* ja HPE 9.11. klo 14.00

Pyhäkoulu eri paikkakunnilla ja striiminä (seuranta etänä videoyhteyden avulla) su 20.11 ja la 2.12. klo 15.

Muutoksista ilmoitamme verkkosivuilla www.luterilainen.com samoin tilaisuuksista muilla paikkakunnilla.

Pastori Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
Peltokuja 8, 08700 Lohja.
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä
Saarenvainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

LHT-Posti Oy
Posti Green

Sisällys:

Suuri ilo, Martti Luther.....	210
Tuhat vuotta, MS.....	211
95 teesiä, MS (1 - 34)	213
Tuomion odotus ja armahdus, CFWW.....	216
Maaailman valkeus, MS.....	218
Joulun Lapsi—Aikakausten Herra, MK.....	222
Jeesuksen armo, GAA.....	224
Pastori Janis Dimzan saarna Helsingissä.....	225
Kolminkertaisesti Hänen,Vv.....	229
"Te löydätte lapsen", MS.....	230
Usko on luottamus Jumalan armoon, CM-Z.....	233
Herran nimi, Martti Luther.....	234
Armonvaltakunnan kuningas, CM-Z.....	236
Kiittäen uuteen vuoteen, MS.....	238
Profeetta Jesaja, KP.....	242
Lapset seimen luona (runo).....	244
Enkeliristikko, EV.....	245
Tapahtumatietoja.....	246
Toimintatietoja.....	247
Kansi: Pakomatalla, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynä FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2022: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi .
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com